NEA HUND

SELBU TREKK- OG BRUKSHUND-KLUBB 19 82

Nr. 1 April 2004 Årgang 22

Lederen har ordet!

Hei alle sammen!

Vel overstått påske!

Håper dere hadde det fint, både to og firbeinte. For mitt vedkommende ble påskeferien lagt til ei lånt hytte, med tre unger, en hund og en særdeles sur, nykastrert katt. Med gubben ute på jobb, ble det vel alt annet enn ferie, men, men...

Husets hund, Marco, er en 14 mnd. gammel tibetansk mastiff. Han er for tiden inne i en periode hvor hormonene kriger inne i hode og kropp. Det kan til tider virke som at all lærdom er blåst bort. Jeg sier sitt, og han legger seg . . . Dette er ganske frustrerende, og man må på en måte prøve å mane fram alle de gode argumentene man hadde før hundekjøpet var i boks. Noen som kjenner seg igjen?

Det er da det er godt å ha muligheten til å ta med hunden (og frustrasjonen) på Selbutunet, og klage sin nød til likesinnede. De fleste har vært igjennom det og kan komme med noen trøstende ord og gode råd. Det er alltid noen der, både onsdager og søndager, og det trenes på forskjellige ting. Håper jeg treffer flere av dere nå utover våren og sommeren. Jeg vet mange har en hektisk hverdag, men det er viktig å sette av tid til sine interesser også . . .

En tysk værspåmann har lovet den varmeste sommeren på lange tider (i år også!) i Norge, så det er bare og glede seg(?!). God sommer til dere alle!

Hilsen Ann Elin
ny leder i STBK

STBK - styre 2004

Leder	Ann Elin Stornes	73818375
Sekretær	Kjersti Andresen	73818351
Kasserer	Wenche R. Krogstad	73817547
Styremedlemmer		
	Gustaf Spets	73819606
	Toralf Borseth	73968802
Varamedlem		
	Torill Nyheim	73818354
Støttekomite		
	Toril Kjeldstad	73817318
	Kari Myklebust	73819767
	Bente Åkervik	73819300
Valgkomite		
	Rudolf Lorentzen	73817310
	Thorill Sørflakne	73817350
Blodsporkomite		
	Stig Meier Berg	92603856
	Wenche R. Krogstad	73817547
	Sigrid Edvardsen	73817661
	Kjersti Andresen	73818351
Lydighetskomite		
	Elin Setseng	73818132
	Ulla Lisø	73819936
	Toralf Borseth	73968802
Revisorer		
	Ivar S. Hanem	73817832
	Frode Langseth	73819935

Medlemsskap i STBK

Kontingent pr. kalenderår:		
Familiemedlemskap	kr.	175,-
Hovedmedlem	kr.	150,-
Støttemedlem	kr.	75,-

* Som medlem mottar du NeaHund
* Som medlem er du også assosiert medlem i NKK
* Medlemsskapet opphører ved skriftlig utmeldelse innen 31.12. inneværende år.

Klubbens bankgirokontonummer:
4285 07 90234

NEA HUND

er et organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb

Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør:
Wenche Randi Krogstad (WeRK)
tlf.: 73 81 75 47
e-post: wenche.krogstad@selbunett.no

Skrevet og kopiert ved ***Selbu DataSats***

Annonsepriser:
1/2 side x 3 nummer: kr. 400,-
1 side x 3 nummer: kr. 800,-

Stoff til NeaHund sendes til:
Wenche R. Krogstad, Nordlia 9, 7580 Selbu

Manusfrist nr. 2-04 er 15. juli 2004

Klubbens hjemmeside:
www.selbunett.no/stbk

Innhold 1/2004

Lederen	2
Siden sist og framover	4
Årsmøtereferat	6
Til sporleggere 2004	13
Presentasjon av styret	16
Ulla Lisø om sin rase, golden	18
En gammel dame mimrer	20
Nye dommere for ettersøkshunder	22
Dachshund - den lille allrounder	24
Gratulerer!	27
Hundeutstilling - hvorfor og hvordan	28
Hunden min har blitt gal!	32
"Handlerkurs" i Selbu	35
Slik trener du bandhunden	36
Slik skal hunden jobbe	38
Terminliste Trøndelag	41
Resultatbørs	42
Til salgs	43

Siden sist og framover

- WeRK -

Aktivitetsnivået i vinter har ikke vært helt på topp; særlig har oppmøtet på onsdagstreninga vært ganske beskjedent. Da det led litt utpå etterjulsvinteren og dagene ble lengre løsnet det derimot litt når det gjalt søndagene. Vi fikk noen skikkelig gode treningsøkter med en kombinasjon av jakttrening og feltsøk - både på snø og barmark. Apportering av rype ble det også anledning til for de som ønsket det. Morro!

Etter påske har det økt på med oppmøtet også på miljøtreninga. Da det har kommet antydninger om at øvelsene på treninga er litt i overkant av hva "menigmann" makter med, vil vi satse på gode, gamle miljø-øvelser som alle kan være med på - selvfølgelig med variasjoner. Så kan de som ønsker å trene mer avansert gjøre det etterpå. Det er viktig at alle som kommer føler at de kan delta. Så derfor; møt opp og få en hyggelig kveld sammen med hunden din!

Vårens dressurkurs er godt igang med 5 deltakere. Og mange av oss har tatt fram merkebåndene og sporselene og startet treninga mot sesongens sporkonkurranser. Klubbens blodsporkurs går helga 22. - 23. mai, og det vil bli etterfulgt av et spesialkurs for sporleggere. Mer om dette og årets prøver inne i bladet.

Styret har lagt planer for året og det er mye på gang framover. 7. eller 8. juni blir det åpen dag på agilitybanen. Da får vi besøk av en "proff" agilityekvipasje fra Trondheim som skal demonstrere hva det går ut på. Etterpå blir det tid for de som har lyst til å prøve seg. Dette vil bli annonsert når vi nærmer oss. For å få arrangementet vel i havn må vi gjøre ferdig agilitybanen og sette istand hinder. Vi inviterer derfor til dugnad - se nedenfor.

Det annonserte instruktørkurset måtte dessverre utsettes; da påmeldingsfristen gikk ut hadde vi ikke nok deltakere til at det var økonomisk forsvarlig å sette igang. Men vi prøver igjen til høsten.

Merk dere ellers at klubben har fått ny postadresse:
Selbu Trekk- og Brukshundklubb, Postboks 21, 7581 Selbu

Dugnad - agilitybanen

Tirsdag 11. mai kl. 18.00.

Vi skal gjøre ferdig gjerdet rundt banen og reparere hinder.
Ta med egnet redskap.
Servering av kaffe og noe å bite i.

Blodsporkurs

Helga 22. - 23. mai

Instruktør: Stig Meier Berg

Pris kr. 500,- inkl. kurshefte og annet utstyr

Opplysninger og påmelding:
Wenche R. Krogstad, 73 81 75 47 / wenche.krogstad@selbunett.no

Blodsporprøve

Lørdag 3. juli

Påmeldingsfrist 15. juni

Påmeldingsavgift kr. 280,-

Opplysninger og påmelding:
Wenche R. Krogstad, Nordlia 9, 7580 Selbu
73 81 75 47 / e-post: wenche.krogstad@selbunett.no

Lydighetsprøve

Søndag 26. september

Påmeldingsavgift kr. 280,-

Opplysninger og påmelding:
Elin Setseng, 7580 Selbu - Tlf.: 73 81 81 32 / 906 41 126

NKK Instruktør trinn I

kurs i Selbu utsatt til november 2004

Sted: Selbutunet Golfpark

Kursleder: Helge Growe

Kurspris vil inkludere lunsj og middag

Opplysninger og påmelding:
Stig Meier Berg, 73 81 75 47 / 926 03 856
E-post: stig.berg@selbunett.no
www.selbunett.no/stbk

Årsmøtereferat 2004

Årsmøtet ble avholdt fredag 5. mars kl. 19.30 på Selbutunet.

Til stede:

Elin Setseng, Thorill Sørflakne, Stig Meier Berg, Jarle Sørflakne, Wenche R. Krogstad, Gustaf Spets, Debbie Spets, Jorunn Wesche, Per Nykkelmo, Grethe Malvik Nykkelmo, Torill Nyheim, Julie Langli og Bente Martiniussen.

Saker

Valg av møteleder og referent

Gustaf Spets ble valgt til møteleder og Torill Nyheim som referent.

Godkjenning av dagsorden og innkalling

Dagsorden og innkalling godkjent.

Årsberetning fra styret

I denne valgperioden har styret i STBK bestått av:

Leder	Grethe Malvik Nykkelmo
Sekretær	Sigrid Edvardsen
Kasserer	Wenche Randi Krogstad
Styremedlemmer	Gustaf Spets og Toralf Borseth
Varamedlem	Torill Nyheim
Støttekomite	Toril Kjeldstad, Julie Langli og Kari Myklebust
Valgkomite	Jorunn Wesche og Brynhild Nypan
Revisorer	Ivar S. Hanem og Frode Langseth

Det ble avholdt 6 styremøter og utgitt 3 medlemsblader i 2003. Redaktør for NeaHund er Wenche R. Krogstad.
STBK hadde pr. 31.12. 2003 55 betalende medlemmer

Det har i 2003 vært gjennomført følgende aktiviteter:

Aktivitetsdag for STBK"s medlemmer samt for beboere på Katarinasentret i Trondheim. Styret avgjorde å se dette som en aktivitetsdag for begge disse gruppene, da vi ikke er flere aktive medlemmer i STBK enn at vi så at det kunne bli et problem å få med nok folk dersom vi skulle ha to separate dager.

Det ble en vellykket dag med både trekk, spor og kosehunder, samt at vi også fikk med hester og hesteaktiviteter som et ekstra tilbud.

STBK deltok også i år i **folketoget 17. mai**.
Dette ser ut til å ha blitt en tradisjon som også aktiviserer en del medlemmer som vi ikke ser så ofte ellers.

STBK arrangerte i samarbeide med Selbu Jeger og Fiskelags hundegruppe **dugnad** på Årsøya da det ble rapportert store mengder hundemøkk der ute.

Det må imidlertid ha kommet oss noen i forkjøpet da vi ikke fant noe særlig å sette fingeren på der ute. Uansett ble det diskutert signaleffekten i å ha en lignende dugnad på ulike turområder hvert år, noe begge klubbene sa seg villige til å stille opp på.

STBK har i løpet av året fått egen **internettside** hvor alle interesserte kan lese og se hva vi driver med. Ansvarlig for denne siden er Stig M. Berg.

Det jobbes også med et **pionerprosjekt** som forhåpentligvis fører til at STBK i løpet av 2004 kan tilby bønder og andre med samme behov for å spore opp rådyrkalver som ligger i gresset når siloslåtten starter. Dette fører til at bonden slipper å få kalven i fôrhøsteren, og også at vi kan unngå slike små tragedier for rådyrets del. Kjersti Andresen er initiativtaker og ansvarlig for dette arbeidet.

Dressurkurs:
Det har i løpet av året blitt avholdt to dressurkurs i klubbens regi.
Instruktører på vårens kurs var Stig M. Berg og Wenche Krogstad. Det deltok 10 ekvipasjer, 5 av disse førerne var under 15 år. To unge damer hadde kurset som 4H-oppgave.
Instruktør på høstens kurs var Lita Borseth. Det hadde 8 deltakere, 7 fra klubben og 1 fra Stjørdal.

Blodsporkurs:
Det har også i år vært arrangert blodsporkurs i klubbens regi.
Instruktør var Stig Meier Berg med Wenche R. Krogstad og Elin Setseng som assistenter.
Det deltok 9 ekvipasjer og to observatører på kurset. To deltakere under 16 år, hvorav en, Toril Sesseng hadde kurset som 4H-oppgave. Hun deltok senere på 3 sporprøver i løpet av sommeren og fikk gode resultater med sin golden retriever.

Jaktkurs for apporterende hunder:
STBK arrangerte dette på bakgrunn av interesse blant medlemmene våre.
Det var til sammen 6 ekvipasjer + 1 observatør med. Instruktør var Einar Osnes, NRK Trondheim Og Omegn.

Lydighetsprøve:
Det ble avholdt en lydighetsprøve som et pilotprosjekt.
Det var 9 ekvipasjer til start. Ingolf Bjerkan var dommer.
Vinner ble Wenche Krogtad og Momo.

Til tross for få startende var dette en positiv erfaring som vi vil fortsette med i utgangspunktet et år til.

Blodsporprøver:
STBK har arrangert blodsporprøve også i år. Det var 29 deltakere. Vinner ble Birgit Westgård fra Trondheim med springer spaniel Desperados Proto Orfeus. Dommere var Tor F. Næsje, Arne Roger Aursøy, Arnstein Friberg og Kristian Rolstad

Det har i tillegg vært avholdt 2 bevegelige prøver med til sammen 8 ekvipasjer til start.

Klubbens medlemmer har oppnådd svært gode resultater for sine hunder i året som har gått:
Flatcoated retriever Zarec til Torill Nyheim og
cocker Pippi til Wenche R. Krogstad har blitt Norsk Viltsporchampion.
Golden retriever Heidi til Ulla Lisø og
norsk elghund grå Ramo til Terje Kulsetås har blitt godkjente ettersøkshunder.
Elin Setseng og Mira deltok på NM-Blodspor i Trondheim og fikk en god førstepremie.

Klubben har i i løpet av året fått 3 godkjente dommere for ettersøkshunder:
Kjersti Andresen, Tømra
Wenche R. Krogstad, Mebond
Stig Meier Berg, Mebond

Med hilsen styret v/ leder Grethe Malvik Nykkelmo

Årsberetningen ble lest opp av Grethe M. Nykkelmo

Årsberetning fra blodsporkomiteen

Sporkomiteens medlemmer var:
Stig Meier Berg, Wenche R. Krogstad, Sigrid Edvardsen og Kjersti Andresen

Terminfestet sporprøve lørdag 5. juli:
Det ble lagt 30 spor, 2 av disse var ekstraspor. Vi hadde rådyrskanker til alle sporene.
Vi fikk hjelp av 12 sporleggere: Kjersti Andresen, Stig M. Berg, Toralf Borseth, Sigrid Edvardsen, Nina F. Guldseth, , Wenche R. Krogstad, Torill Nyheim, Grethe Malvik Nykkelmo, Elin Setseng, Øystein Sjursen, Gustaf Spets og Svein Åkervik
Vi hadde engasjert 4 dommere:
Tor F. Næsje (NKK-repr.), Arne Roger Aursøy, Arnstein Friberg og Kristian Rolstad.
To personer gjorde aspirantarbeid:
Annar Sætnan (gikk med Arne Roger Aursøy) og Kjell Grødal (gikk med Kristian Rolstad).
En person gjorde elevarbeid: Stig M. Berg (gikk med Arnstein Friberg)
Sporleggere som skulle delta med egen hund fikk trekke sine spor først og meningen var at de også skulle gå sine spor før de skulle være kjentmenn, men dette ble vanskelig å gjennomføre.
Premieringen var god – 5 x 1. pr. /HP, 10 x 1. premie, 3 x 2. premie, 1 x 3. premie og 9 x 0. premie.
Premier var som vanlig en blanding av gavepremier, sponsorpremier og "hjemmelagede", valgfrie førstepremier (dummyer, refleksvester og halsbånd). Selbusokker til dommerne.
Jon Trondset og Harald Korstad hadde ansvar for rigging av telt og bålplass.
Julie Langli og Lita Borseth sto ansvarlig for servering.

Bevegelige blodsporprøver:
Lørdag 16. august
stilte 6 ekvipasjer til sporprøve ved Østrungen. Resultatet ble 3 x 1. premie, 1 x 3. premie, 2 x 0. premie.
Sporleggere var Kjersti Andresen, Sigrid Edvardsen og Wenche R. Krogstad.
Dommer var Arnstein Friberg
Stig Meier Berg gjorde aspirantarbeid og Wenche R. Krogstad gjorde elevarbeid

Lørdag 6. september
stilte 3 ekvipasjer til sporprøve i Tømmerdalen. Resultatet ble 2 x 1. premie, 1 x 0. premie
Sporleggere denne gangen var Kjersti Andresen og Wenche R. Krogstad.
Dommer var nok en gang vår gode hjelper Arnstein Friberg
Wenche R. Krogstad gjorde aspirantarbeid på to spor.

Bevegelige fersksporprøver:
Det var ingen påmelding til bevegelig fersksporprøve i den perioden vi hadde søkt om.

Komiteen har søkt NKK om følgende prøveperioder i 2004:
Fastprøven lørdag 3. juli
Bevegelige blodsporprøver: 01.05. – 30.06., 01.07. – 15.08. og 16.08. – 15.09.
Bevegelige fersksporprøver: 01.07. – 30.09. og 01.10. – 30.11.

Disse er innvilget.

Årsberetningen fra blodsporkomiteen ble lest opp av Stig Meier Berg

Regnskap for 2003

Salgsinntekter	450
Offentlige tilskudd	0
Andre tilskudd (Selbu SB)	1 500
Kursinntekter	4 244
Medlemskontingent	7 725
Loddsalg årsmøte	880
Påmeldingsavg. sporprøver	10 845
Påmeldingsavg. lydighetsprøver	2 340
Påmeldingsvag. dressurkurs	5 625
Reklameinntekter NeaHund	3 600
Andre inntekter inkl. Selbumart.	7 772
Salgs- og driftsinntekter	44 981
Driftsresultat 2003	**-457**
Renteinntekt	97
Rentekostnad	0
Bankgebyr	58
Årsresultat 2003	**- 418**

Varekjøp	2 951
Rekvisita/kontorutst.	0
Innkjøp premier	3 591
Leie lokaler Selbutunet	6 000
Dommerutgifter	3 319
Instruktørutgifter	3 950
Inventar	0
Kopiering/trykking	2 429
Trykking NeaHund	6 697
Møter, kurs, oppdat. o.l.	477
Porto	1 796
Reklame/annonsering	1 102
Avgifter NKK	2 301
Diverse kostn. (inkl. agilitybane)	10 827
Andre driftskostnader	45 438

Balanse Selbu Trekk- og Brukshundklubb 2003

Bankinnskudd	33 693,32		
Kasse	660,00		
Utestående fordringer	350,00		
		Egenkapital	34 703,32
	34 703,32		34 703,32

Det ble poengtert at underskuddet skyldtes at det er kjøpt inn premier til LP-konkurranser for flere år fremover. Da vil årets utgifter egentlig fordele seg over flere år.

Regnskapet ble lest opp av kasserer Wenche R. Krogstad.

Regnskapet ble godkjent

Årsmøtesaker

Det hadde kommet inn 5 årsmøtesaker.

Saker fra Stig Meier Berg:

Sak 1 - Opprydding på klubbens tidligere treningsområde ved Teigen

Behovet for opprydding har vært drøftet i mange år uten at noe konkret har blitt gjort. Både Moelvenbrakka og et par agilityhinder kan i gitte situasjoner være til skade for både dyr og mennesker – noe som i verste fall kan påføre klubben et erstatningsansvar. Uansett vil disse innretningene, som nå står og råtner, ha en negativ betydning for klubbens anseelse.

Forslag til vedtak:

Årsmøtet pålegger styret for STBK å organisere og gjennomføre en opprydding på klubbens gamle treningsområde innen 1. juni 2004.

Vedtatt

Sak 2 - Sletting av medlemskategori

Klubbens medlemskontingent ble sist endret i 2003. Regnestykket nedenfor viser klubbens årlige kostnader pr. betalende medlem.

Årlig medlemsavgift til NKK (2003)	22,00
NeaHund - 3 nr. pr. år	80,35
Porto NeaHund 2004 - B-post (8,- x 3)	24,00
Utsending av årsmøteinnkalling/kontingent (konvolutt, giro, kopiering)	8,50
Klubbens kostnader pr. medlem	134,85

Med dagens kontingentsatser ser vi at klubben faktisk betaler kr. 60,- for hvert registrerte "støttemedlem". Det vil si at klubbens 13 støttemedlemmer (23,5% av medlemsmassen) totalt kostet klubben kr. 780,- i 2003. Beløpet vil trolig bli det samme i 2004.

Forslag til vedtak:

Årsmøtet i STBK vedtar at kategorien "støttemedlem" blir beholdt, men at disse ikke får NeaHund, iom. at det blir for stor utgift. Medlemmene vil få tilsendt en informasjon om dette i forbindelse med kontingenten neste år. Gjelder fom 01.01.2005.

Vedtatt

Sak 3 - Organisasjonsplan for STBK

Siden etableringen i 1982 har STBK skaffet seg mange ulike erfaringer gjennom et høyt antall forskjellige aktiviteter knyttet til hund. Kanskje er det nå på tide å få samlet klubbens erfaringer i en egen organisasjonsplan.

En organisasjonsplan vil inneholde en samlet oversikt over klubbens lover og regler, organisering av styre og komiteer, fordeling av arbeidsoppgaver - samt utskrift av sentrale styrevedtak.

I tillegg vil planen fungere som et verktøy for styret og medlemmer som har ansvar for ulike klubbaktiviteter. Nyvalgte medlemmer i styre og komiteer vil på denne måten raskt få oversikt over klubbens "indre liv".

En organisasjonsplan bidrar til kvalitetssikring av klubbens daglige drift og gjennomføring av større arrangement. Framtidige erfaringer vil bli tatt inn i planen ved neste rullering.

Forslag til vedtak:

Årsmøtet ber styret for STBK sette ned et utvalg som får i oppdrag å utarbeide en organisasjonsplan for klubben. Planen skal legges fram for godkjenning på årsmøtet 2005.

Vedtatt

Sak 4 - Referat fra styremøtene i NeaHund

For å øke informasjonen om styrets aktivitet, bør styrereferatene settes inn i NeaHund. Dette er klubbens medlemsblad og bør fungere som styrets informasjonskanal til medlemmene. I tilfelle styret behandler saker av konfidensiell karakter skal kun saksnummer stå i det trykte referatet.

Forslag til vedtak:

Årsmøtet ber styret for STBK fortløpende å sette inn godkjent referat fra styremøtene i NeaHund.
Før referatet sendes til redaktøren av NeaHund, skal innholdet kvalitetssikres av klubbens sekretær.

Vedtatt

Sak fra styret v/ Grethe Malvik Nykkelmo

Sak 5 - Oppstart av barne- og ungdomsgruppe i STBK

STBK ønsker å danne ei barne- og ungdomsgruppe. Styret vil at ungdommene skal være mer aktive.

Forslag til vedtak:

Danne ei gruppe.

Vedtatt

Valg

Valgkomiteens forslag til styre i Selbu Trekk- og Brukshundklubb 2004

Leder	Ann Elin Stornes	2 år	(ny)
Sekretær	Kjersti Andresen	2 år	(ny)
Kasserer	Wenche Randi Krogstad	1 år	(ikke på valg)
Styremedlem	Gustaf Spets	2 år	
Styremedlem	Toralf Borseth	1 år	(ikke på valg)
Varamedlem	Torill Nyheim	2 år	

Støttekomite:	Toril Kjeldstad	1 år	(ikke på valg)
	Kari Myklebust	1 år	(ikke på valg)
	Bente Åkervik	2 år	(ny)
Valgkomite:	Thorill Sørflakne	1 år	(ny)
	Rudolf Lorentzen	2 år	(ny)
Revisorer:	Ivar S. Hanem	2 år	
	Frode Langseth	1 år	(ikke på valg)

Valgkomiteens forslag ble godkjent.

Årsmøtet avsluttet

Torill Nyheim
referent

Etterpå serverte støttekomiteen v/ Julie Langli ost og kjeks, etterfulgt av kaffe og egenbakt ostekake. Alt smakte utmerket og vi spiste oss gode og mette! Som vanlig kjørte vi lotteri med mange, fine premier medbrakt av de frammøtte. Det ble satt ny omsetningsrekord i - kr. 1180,-! Takk til dere alle og takk for en meget trivelig kveld!

Aktivitetsplan for 2004

Mars/april	- Aktivitetsdag for hele familien
Våren -03	- Dressurkurs
17. mai	- Deltakelse i folketoget?
22.-23. mai	- Blodsporkurs m/deltakere fra Nord- og Sør-Trøndelag.
Martna'n	- Nattevakt
03. juli	- STBK arrangerer offisiell blodsporprøve i Selbu.
Høst –03	- Dressurkurs
26. september	- STBK's offisielle lydighetsprøve i Selbu.
Nov. – des.	- Instruktørkurs, NKK trinn I
Bevegelige blodsporprøver:	- 01.05. – 30.06.
	- 01.07. – 15.08.
	- 16.08. – 15.09.
Bevegelige ferksporprøver:	- 01.07. – 30.09.
	- 01.10. – 30.11.

På årsmøtet fredag 5. mars starter STBK egen ungdomsgruppe i samarbeid med Norsk Kennel Klub. Invitasjon går ut til alle i Neadalen mellom 10 og 18 år.

Klubben stiller seg til rådighet for skoleundervisning om hund i forbindelse med at Norsk Kennel Klub har kommet ut med et gratis undervisningsopplegg om emnet til skolene i hele landet.

Til sporleggere 2004

Nå nærmer det seg sporsessong igjen og den årlige sporprøven i Selbu. Mange av dere har trofast lagt spor de årene vi har holdt på. Kanskje dere er blitt litt forsømt?

Uten den jobben sporleggerne gjør, kunne ingen klubb arrangert prøver. Det hender også av og til at sporleggeren får skylda når det ikke går så bra med en deltaker, så det er ikke alltid en like takknemlig jobb. Når det er sagt vil det nok i framtiden settes en del krav til sporlegging i NKK's regelverk, så det gjelder også å holde seg oppdatert som klubb på området.

Nå skal vi prøve å gjøre litt stas på dere med en grillkveld på Selbutunet en onsdag før prøven med gratis mat. Det vil også bli gjennomgått en repetisjon av et prøvespor og gitt informasjon om hva vi kan vente oss i framtiden. Tidspunktet er ikke bestemt, men dere vil få invitasjon i posten.

Etter det årlige blodsporkurset vil det bli arrangert et utdypende sporleggerkurs. Når de nye forskriftene om utlegging av blodspor er ferdige og foreligger en gang til neste år, vil dere få informasjon om dette.

Vi sees!

Hilsen Kjersti / Blodsporkomiteen

Bevegelige blodsporprøver

- 01.05. - 30.06.
- 01.07. - 15.08.
- 16.08. - 15.09.

Bevegelige ferksporprøver

- 01.07 - 30.09.
- 01.10. - 30.11.

Påmeldingsfrist 2 uker før / Påmeldingsavgift kr. 250,-

Påmelding til:
Grethe Malvik Nykkelmo, 73 81 76 44 / 984 15 145

MAXBO

KLART DU KAN

Maxbo Selbu

Tlf.: 73 81 04 40 - Telefax: 73 81 04 49

coop Marked
7580 Selbu

Tlf.: 73 81 60 00
Fax: 73 81 78 14

coop byggmix
7580 Selbu

Tlf.: 73 81 60 01
Fax: 73 81 78 14

HAPPY DOG

Er fremstilt av første klasses råvarer, noe som er helt avgjørende for et godt sluttprodukt. Når så dette blir riktig balansert, får hunden din et velsmakende måltid som gjør at det ytre funkler og det indre funker

Happy Dog nå med

TRYGGHETSGARANTI

Er Du ikke fornøyd - send oss varen, Du får pengene igjen!

Forhandler
Stig Meier Berg
Nordlia 9, 7580 Selbu, tlf. 73 81 75 47

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

ALLTID ET FOR SOM PASSER DIN HUND

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

Presentasjon av styret 2004

Leder - Ann Elin Stornes

Opprinnelig fra Hemne - bodd i Selbu siden april 2001.

Matmor til tibetansk mastiff Marco på 15 mnd.

Interessert i hund generelt og ligger i startgropa med sportrening, noe Marco synes å ha stor glede av og talent for.

Har drevet organisasjonsarbeid i Røde Kors.

Sekretær - Kjersti Andresen

Opprinnelig fra Oslo - bodd i Selbu siden mars 2001.

Matmor til to langhårete dvergdachser, Pinus (snart 6 år) og Vie (snart 5 år), to goldendamer, Ruby (5 år) og Embla (2 år) og irish weaten terrier Arja (7 år).

Stor interesse for blodspor - som hun konkurrerer i - og ferskspor. Kurser andre i blodspor. Trener jakt med egen retriever. Utdannet dommer for ettersøkshunder.

Kasserer - Wenche R. Krogstad

Opprinnelig fra Trondheim - bodd i Selbu siden august 1982.

Matmor til tre cocker-damer, Lita (13,5 år), Momo (6 år) og Pippi (snart 4 år). Deler også hus med to akita-damer.

Konkurrerer i blodspor og lydighet og trener også mot prøver i bruks og jaktanlegg for spaniels. Underviser på blodspor- og dressurkurs.
Utdannet dommer for ettersøkshunder.

Styremedlem - Gustaf Spets

Opprinnelig fra Hommelvik - bodd i Selbu siden 1981.

Matfar til riesenschnauzer-frøken Xandy som fyllte 10 år i vinter.

Trent allsidig bruks med egen hund på hobbynivå. Også stilt på blodsporprøve.

Nevenyttig og lettbedt når det gjelder suplering av utstyr til klubbens agilitybane o.l.

Styremedlem - Toralf Borseth

Innfødt Selbygg - bosatt i Trondheim med hytte i Selbu (ved Børsjøen).

Deler hus med schäfer Eddo (8 år) og irsk ulvehund Bamse (6 år).

Vært med i styret for Nidaros Brukshundklubb, hvorav 1 år som leder.

Drevet med bruks og utstilling med schäferhund.

Varamedlem - Torill Nyheim

Innfødt Selbygg

Matmor til flatcoated retriever Zarec på 4 år.

Driver hundeaktivitet på allsidig nivå - blodspor- og lydighetsprøver og jakttrening for retrievere.

Ulla Lisø forteller om sin rase

Golden retriever

Hei alle sammen, så ble det min tur til å skrive. Jeg og min mann Harald bestemte oss for noen år siden, at tiden var inne til å flytte fra Stjørdal til mer landlige omgivelser. Etter mange visninger rundt omkring, falt valget på Rødstein i Vikvarvet. Her har vi nå bodd i snart 4 år, og trives godt.

Jeg har lang erfaring med hundehold, er utdannet hundeinstruktør og driver Plucky Hundeskole på Stjørdal. Jeg er også medlem i STBK og sitter i Lydighetskomiteen sammen med Elin Setseng. Vi arrangerer dressurkurs hvor dialogen er basert på kunnskap om hunden og positiv forsterkning. I samarbeid med Stjørdal Dyreklinikk har jeg konsultasjoner.

I juni 2002 ble vår lille golden-frøken kjøpt fra Karen Marie Fjær i Trondheim. Hun innehar det flotte navnet Sandfjæra's Artemisia, men lyder navnet Heidi. Kjøpet skulle vise seg å bli både en utfordring og et lykkelig valg. I den tro at golden var en rolig og noe sedat type ble den tøffeste tispa i kullet plukket ut. Da jeg vil ha en hund som jobber selvstendig, fikk Heidi de første levemånedene løpe løs og utforske verden uten at jeg gikk inn og korrigerte. Så den første sommeren var alt bare idyll sammen med "storebror" Påsan - en litt forvokst leonberger med verdens største tålmod for valper. Når høsten kom begynte jeg smått om senn å legge inn litt regler. 2 små slepespor ble det også.

Hun er blitt en meget aktiv og livlig frøken. Så når snøen smelta i Selbu mai 2003 ble blodbøtta tatt frem for alvor og vi begynte treninga sammen med Elin som instruktør. Vi trente nå mot sporprøven på Steinkjer. Allerede på de første blodsporene viste det seg at jenta hadde talent.

Vi dro til Steinkjer - beskjeden fra Elin var klar: "Hold lina og følg Heidi". Jeg så gjorde. Overraskelsen var stor da hun ble prøvens 2. beste hund med HP. En finsk golden slo oss. Hele sommeren gikk det slag i slag. Vi klarte kravet til blodsporchampionatet; det gjenstår 2 blåsløyfer på utstilling etter fylte 2 år. Sessongen ble avsluttet med ferksporprøve i Elvran. Sporarbeidet var meget bra, så nå er hun godkjent ettersøkshund på skadet vilt.

Nå i vinter har vi jobbet med lydighet. Så hvem vet, kanskje vi dukker opp i lydighetsringen.

Som dere skjønner er jeg meget fornøyd med min golden. Hun har vist seg å være en enkel hund å jobbe med. Golden blir dessverre ofte undervurdert til mange aktiviteter, og blir sett på som en populær selskapshund. Rasen er i utgangspunktet avlet frem til en apporterende fuglehund.

Den er en rektangulær, kraftig, harmonisk bygd hund med skulderhøyde på 56-61 cm for hannhunder og 51-56 cm for tisper. Hode skal være bredt med flate kinn, tydelig stopp og kraftig bredt snuteparti. Mørke øyne med vennlig yttrykk. Hengende ører. Muskuløs hals og kompakt kropp. Dyp brystkasse, kraftig hale som skal klippes sabelformet. Gode vinkler. Pelsen skal ha lett underpels og tett, glatt eller bølget overpels. Karakteristikk for rasen er de lange fanene på forbeina, bakbeina fra halen til hasene. Farge: Alle sjatteringer av varm gyllen til lys fløtefarge.

Heidi viser matmor hvor den skadde "elgen" har gått.

- Ulla utfordrer Tone Wagtskjold til neste NeaHund

Vi tar opp tradisjonen her i NeaHund med at medlemmer forteller om sin hunde-rase og ikke minst sin egen hund. Den som har skrevet lar så stafettpinnen gå videre til en annen. Blandingshunder er selvfølgelig også velkommen!

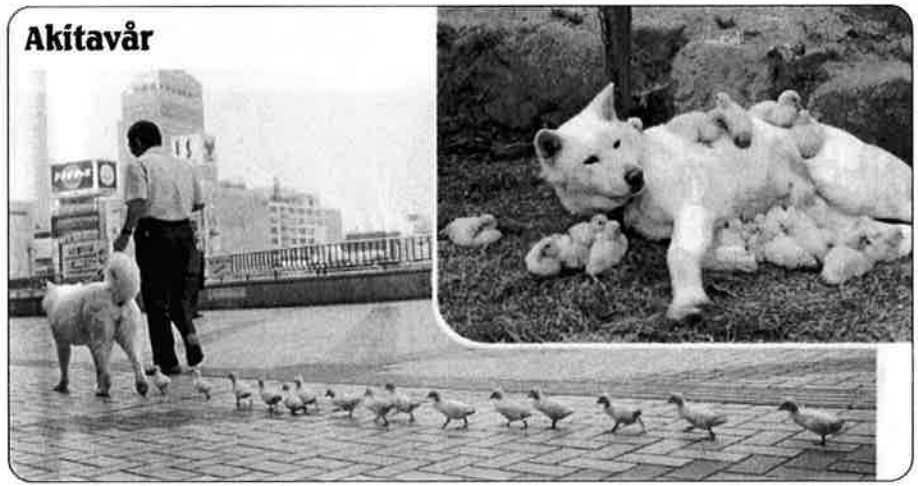

En gammel dame mimrer

- Tenkt av Lita med hjelp til nedtegnelsen av sin matmor WeRK -

Det må være tillatt, når man snart runder sitt fjortende år, å hvile på sine laurbær - eller en myk sofapute - og drømme om forgagne år da man var i sine vellmaktsdager. Da man høstet heder og ære på blodsporprøver både i Nord- og Sør-Trøndelag. Det var tider det! Ryggen var myk, bena spenstige, jeg hørte og så alt hva jeg lystet, og ikke minst - hodet og tankene var hele tiden til stede i nåtiden. Nå hender det jeg faller ut; blir litt åndsfraværende, for å si det mildt. Og når ørene kun fungerer framover, er det ikke så greit å følge med i hva som skjer rundt omkring. Jeg må innrømme at jeg har hatt noen pinlige situasjoner her i år hvor jeg har kommet litt ut av kurs når vi har vært på tur. Men heldigvis tar resten av flokken affære og sanker meg inn igjen. Dere må tro jeg er lykkelig når jeg er vel tilbake i folden der matmor står klar med en liten oppmuntringsgodbit. - Akk ja, sann! Noen fordeler finnes dog for den som er så gammel som meg. Jeg er æresmedlem i STBK's eldrelag. Skulle forresten bare mangle - jeg har jo stiftet det selv!

Jeg har som sagt levd et liv som har gitt meg mange gode minner. Og jeg har fått mange gode hundevenner her i Selbu. Med det samme jeg er "på tråden" vil jeg derfor benytte anledningen til å sende noen hilsninger til de eldste av dem:

Først til min favoritt-gentleman Scott. Vakkert sort/hvit (jeg er litt svak for de fargene), en utrolig elskverdig og hyggelig herremann. Når sant skal sies har jeg aldri kunnet fordra disse firbente testosteronbombene som aldri tar et nei for et nei! Unntaket er altså Scott - han kan såvisst å behandle en dame med respekt. Han er selvsagt medlem i STBK's eldrelag - 12 år gammel. Og overraskende sprek!

Så min gode, gamle venninne, Tani. Hun er også en elskverdig dame. Alltid opptatt av mitt ve og vel. Hyler jeg, kommer hun straks løpende. Vi har bodd under samme tak i 12,5 år nå. Hun er ikke så spers i bakbena lenger, til tross for at de er adskillig lengre enn mine - eller kanskje nettopp derfor(?). Men hodet fungerer helt fint, og hørsel og syn som en annen stakkar bare kan drømme om. Tani er også medlem av eldrelaget - det skulle da bare mangle!

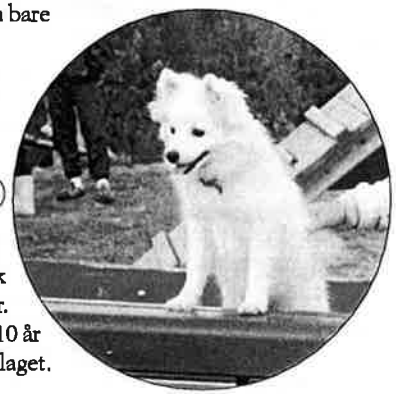

Siriko, en yndig, liten hvit japaner. Hun behandler meg med stor respekt, og det er alltid hyggelig (bare det ikke blir for mye sleiking). Jeg ble visst yndlingstanten da barnet bare var en liten pudderkvast. Jeg lot som om hun var luft, så ikke vet jeg hva som var så gjevt med det? Men hun ble visst kurert for sin litt overspente skrekk for fremmede hunder. Tiden går, hun er 10 år og den minste i laget.

Så er det Xandy, da. Den svarte hvirvelvinden som var alle steder på samme tid - eller det virket som om det var det hun ønsket å være. Det ble da "folk" av henne også, omsider. En periode var det visst bare Scott og meg hun ikke kranglet med. Jeg brukte luft-metoden på henne også. Tro meg, den er utrolig effektiv både på framfusinger og de veldig beskjedne! Egentlig er hun en hyggelig dame, særlig mot folk. Men hester er hun visst ikke noe glad i, har jeg hørt. 10 år i vinter, og dermed også gammel nok til å delta i eldrelaget.

Nye dommere for ettersøkshunder i STBK

Kjersti Andresen

Tidlig ble jeg interessert i blodspor, men det tok helt av med dachsen Pinus for 6 år siden. I hovedsak er jeg meget "ensporet", men alt som rører seg av liv i skogen har min interesse. Blodspor og ettersøk er en hel liten vitenskap i seg selv, og det er utrolig hva jeg oppdager med å gå med hund i utmarka.

Høsten 2002 ble jeg spurt av STBK om jeg ville delta på dommerkurs. Jeg ble smigret av tilbudet og takket ja. Sammen med Sigrid, Stig og Wenche gjennomgikk jeg en helg i september dommerkurs med Øystein Sjursen fra Trøndelag Dachshund Klubb som instruktør. Det var svært informativt og lærerikt og Øystein er en en utmerket og kyndig instruktør. For å bli autorisert av NKK måtte vi være elev på 6 blodspor hvor 3 må gå til premiering, og 3 ferskspor hvor 1 må bli godkjent som ettersøkshund med 7 poeng. I tillegg måtte vi være aspirant på 6 blodspor, hvor 3 må gå til premiering og 3 ferskspor hvor 1 må bli godkjent med 7 poeng. Under kurset fikk Øystein hjelp av dommer Bodil Eggen på søndagen slik at vi fikk avviklet elevarbeid på 2 blodspor og 2 ferskspor.

Etter dette begynt "kampen" om elev- og aspirant-arbeid. Siden det var 3 dommerspirer som skulle ha spor, måtte vi fordele oss så godt vi kunne. Jeg tok kontakt med Elghund-klubben i Nord-Trøndelag, og fikk tatt resten av mitt elevarbeid i Verdal på deres prøve mai 2003. Det gikk greit siden elevarbeid ikke betyr skriving av egen kritikk og premiesetting.

Da jeg i juni på prøven til Nord –Trøndlag Retriever Klubb skulle avlegge 6 aspirant-spor, var jeg rimelig nervøs. Sporene gikk jeg sammen med dommer Trond Hervik. Det var en lærerik og hyggelig opplevelse, så nervene roet seg etterhvert. Nervene kom tilbake da dommerne samlet seg etter premieutdelingen og skulle gjennomgå mine kritikker for godkjenning. Endelig kom de ut med den nyhet at de hadde godkjent arbeidet mitt. Nå var jeg et stykke på vei mot dommervervet.

Det ble mye frem og tilbake for å få tatt resten av ferskporene, men til slutt dro Stig og jeg til Stjørdal Jeger og Fiskeforening for å gå spor sammen med dommer Arnstein Frigård. Det ble en lang kveld, men utrolig spennende. 2 av hundene vi gikk med sporet opp elg og hundene gjordet et fantastisk sporarbeid. I vår iver på sporet av elg kom vi høyere og lengre inne i marka. På et tidspunkt gikk det opp for meg at jegerene fra Stjørdal Jeger og Fisk ikke helt var klar over hvor vi var, og det begynte å mørkne. Farta økte og jeg hang på med mine korte skritt og lett korpulente kropp så godt jeg kunne. Stig ventet på meg så jeg ikke ble etterlatt alene i mørke skogen.

Omsider kom vi opp til et tjern og gutta kjente seg igjen og vi ble plukket opp av en bil på skogveien. Så bar det ned til gården til en av deltakerene for kritkkskrivning, brødskiver og kaffe. Også denne gangen ble jeg godkjent og endelig i mål. Etter dette var det organisering av fersksporprøver for medlemmer i klubben og aspirant-ferskspor for Wenche. Til slutt ble vi alle ferdige.

Jeg må innrømme at jeg var ganske stolt da autorisasjons-dommerkortet kom i posten før jul 2003. Så nå er det bare å ta fatt på dommeroppgaven. Takk til STBK som har gitt meg denne muligheten.

Elgjakt høsten -03. Jaktkompis Vemund Mehlum, hundefører og bandhund Suki.

Stig Meier Berg

Etter å ha jobbet med bruksspor siden i 1983 og blodspor både med egen og andres hunder siden 1990 - og fått utdannet to ettersøkshunder og en NVCh selv, var det på tide og ta skrittet helt ut og bli dommer for ettersøkshunder.

Da jeg loddet stemningen i klubben, viste det seg at flere kunne tenke seg det samme. Øystein Sjursen - som hadde holdt mange dommerkurs før - stilte velvillig opp for 8 elever, hvorav 4 kom fra STBK. Teori først, hvor vi bl.a. lærte om dommeretikk og hva et kritikkskjema bør inneholde.

Så var det å få litt "kjøtt på skjelettet" - dvs. praksis. Sesongen 2003 ble avviklet stort sett som haleheng til dommere på diverse prøver - både blod- og ferskspor. Kunsten var å få beskrevet sporarbeidet jeg så uten å havne utenfor kritikkskjemaet; jeg hadde mer eller mindre konstant for få linjer å uttrykke meg på! - Gode hunder er ikke noe problem, men dersom resultatet ikke når opp til premiering, er det viktig å trekke frem det som tross alt er bra med sporarbeidet slik at hundefører ikke mister motet eller blir skremt fra å prøve seg på sporprøve igjen. - Dommergodkjenninga fra NKK kom i februar, og nå ser jeg fram til å ta fatt på en interessant "gjerning" - å dømme hunders evne og vilje til å følge spor.

Wenche Randi Krogstad

Min debut med hund på prøve skjedde i juni 1992. Da hadde cocker Lita og jeg drevet iherdig sportrening siden valpen kom i hus høsten 1990. Det var like mye en skolering av fører. Blodspor var ny mark for både "instruktør" Stig og undertegnede. Lita vant Steinkjerprøven og vi var bitt av basillen. Miljøet på prøvene var supert; vi traff alle slags folk og hunder. Lita ble etterhvert NVCh og godkjent ettersøkshund. Nye regler om jakt og ettersøk ble innført fra 1994. Vi ble med på opplæringa av jegerne i bygda som skulle utdanne hundene sine. Siden har det blitt mye kursing av forskjellige raser. Gleden og spenningen ved å gå bak nye hunder for å se hvordan de jobber har vært drivkraften. Det var også hovedgrunnen til at jeg valgte å bli med da STBK satte igang dommerutdanning høsten 2002.

Hyggelig miljø og stor spenning før premieutdelinga på blodsporprøven på Steinkjer -03.

Det har vært en interessant læretid! Fremtiden vil nok inneholde en kombinasjon av dømming - og trening og konkurrering med egne hunder siden dette fremdeles er hobby nr. 1.

Nå avrundes utdannelsen med jegerprøvekurs sammen med Kjersti. (Vi sto!) - Jo mere man lærer, dessto mere kan man. I hundebransjen blir man ALDRI utlært.

Dachshund

eller den lille "all rounder"

- Av Kjersti Andresen -

Man bør ha litt sans for det ekstreme for å eie en dachs. Ihvertfall er jeg tiltrukket av den lille hunden med de korte beina, muskuløse kroppen, stae temperamentet, men sjarmerende vesenet. Jeg tror du må eie en dachs for å forstå den. Det er et ordtak som heter: " det går ikke an å dressere en dachs, du må appellere til dens intelligens." Men det er til syvende og sist deg som flokkleder den elsker. Den kan være litt av livsnyter innendørs. Den nyter gjerne tilværelsen under dyna eller den finner seg en annen godt egnet soveplass, gjerne inne i et kleskap eller andre "huler" når den vil ha ro. Så et lite bur med tepper over og mykt underlag er lurt å ha tilgjennelig. Ellers så velger den også gjerne "høyder" i felles oppholdsrom med god utsikt over hjemlig revir. Godbiter fra kaffebordet bør unngåes da den eter alt og må passe vekta.

Turkameraten

Ute i skogen er den en aktiv turkamerat som er glad i å jobbe med nesa. Den har lite sans for å vandre timesvis i bånd på veier, men løs i terrenget eller i lang line storkoser den seg på lange turer. Den egner seg dårlig i dyp løssnø, men på skaren flyter den bortetter. Våt, kald asfalt passer dachsen dårlig, da kan den blånekte gå ut i det hele tatt. Men ingen dachs skyr været når den har ferten av vilt.

Lyd og graving

Du bør ikke ha lav toleranse for bjeffing med en dachs i huset. Høylytt varsler den hvis det ringer på døra, men straks gjesten har kommet inn hilser den henrykt. Den annonserer straks sin ankomst når den slippes ut av huset for lufting. Blomsterbed og rosebusker bør gjerdes inn og beskyttes mot gravende dachser. Det sies at det er to ting du ikke kan ta fra dachsen, - bjeffing og graving.

Familiehunden

Siden kroppsstørrelsen ikke virker avskrekkende for barn, bør man oppdra sine barn til å ha respekt for hunden og ikke kle på den som dukke, eller gå å bære på den. Et barn kan fint gå tur med en liten dvergdachs, men kan få problemer hvis familiens jakthund får ferten av noe spennende. I utgangspunktet kan dachsen ha problemer med å forstå sine egen størrelse, og ha liten respekt for større hunder. Ellers er dachsen godt egnet som familiehund, men det noen hensyn må man ta.

Opprinnelse

Opprinnelig er dachs fra Tyskland, ordet dachs betyr grevling. I mange år ble dachsen her i Norge kalt grevlinghund. Den er blitt avlet opprinnelig fra et mutantgen som gir de korte beina på ellers en normal skjelettoppbygning. Dachsen har ikke lang rygg, men kort bein. Dette skal den ikke på noe måte være hemmet av da 60% av vekten hviler på framparten. Den skal derfor ha et dypt og bredt bryst med romslig plass til lunger og hjerte. Det er korthår-varianten som er urdachsen.

Svart og tan korthår

Størrelse og bruksområde

Dachsen kommer i ni varianter.

Tre hårlag: Korthåret, langhåret og strihåret

Farger: Alle farger er tillatt, ikke hel svart eller hel hvit. De vanligste fargene er rød, viltfarget, svart og tan, og brun og tan. I strihåret har man parret inn strihåret pinscher og terrier. I langhår finner vi spaniel.

Tre størrelser: Standard, dverg og kanin.

Standard skal ikke veie over 9 kilo. Dverg og kanin måles rundt brystkassen like bak forbeina. Dverg skal måle fra 30 til 35 cm. Under 30cm er det kanindachs.

Det er ikke vanlig at oppdrettere bare avler på kanindachs. Dachs kan måles inn på utstilling etter fyllte 15 mnd av to dachshunddommere og omregistreres til rett størrelse hvis den er større eller mindre enn tidligere registret. Dette er mulig å gjøre bare en gang. Vanligvis registreres valpekullet etter morens størrelse. Går du i utstillingsringen med en dachs som er for liten eller stor for standarden er det en feil.

Dachsen har et allsidig bruksområde.

Den brukes som drivende hund på rådyr, hare og rev, som hihund, blodsporhund/ ettersøkshund og ikke minst som familiehund og utstillingshund.

Som drivende hund dominerer strihår standard, men også korthåret standard kan ha gode drevlinjer. Korthåret dachs brukes ikke nevneverdig som aktiv hihund, men de har allikevel beholdt mye av "rovdyrskarphet" i seg på grunn av premiering på kunsthi og utstrakt avl. Dachs har strenge krav til utstillingschampionat, og det kreves godkjent jaktprøve eller blodsporprøve med minst to andre premier for å oppnå championatet.

Som blodspor/ettersøkshunder egner langhårs variantene seg. Drevlysten er noe dempet, men det brukes mange langhåret standard dachser til jakt på rådyr. På drevprøver kan de falle igjennom på grunn av at drevtiden blir for kort. Av og til kan enkelt individer av langhåret dvergdachs bli gode drivende hunder, gjerne på små områder.

Norsk-oppdrettede dachser holder høy kvalitet på utstilling. Ikke sjeldent er de med i BIS-ringen på internasjonale utstillinger og blir plassert blant de 5 beste.

Du ser sjeldent en dachs i lydighetsringen, men personlig kjenner jeg en langhåret dvergdachs med gode plasseringer i agility.

Helse

Det er vel en kjent sak at dachs kan få problemer med ryggprolaps. I 2002 gikk Norske Dachshundklubbers Forbund NDF inn i et prøveprosjekt med røntgenundersøkelser på ryggsøyla til dachs i samarbeid med veterinærene Øyvind Stigen og Astri Inderbø fra NKK. Det ble oppfordret å røntge så mange hunder som mulig i 2-3 års alder for å finne forholdet mellom forkalkninger og prolaps. Danske undersøkelser viser at økt forkalk-

ninger øker risiko for prolaps, og at hyppighet av forkalkninger er arvelig. Etter avsluttet prøveperiode vil NDF og veterinærene vurdere resultatet. Hvis prosjektet er vellykket vil NDF anmode NKK om å overta framtidige registreringer av forkalkninger slik det gjøres med øyelysninger og HD.

Alle resultater av øyelysninger blir annonsert i Dachshunden som er medlemsbladet til NDF. Registreringer etter røntgen av ryggsøyler vil blir annonsert på samme måte hvis hvis godkjenning av NKK.

Ellers kan dvergdachs som andre småhunder få patellalukasjon (lårbeienet sklir ut av kneskåla.)

Normalt er dachsen en sunn og frisk hund som kan leve til de en 10-14 år hvis de får riktig foring, mosjon og stell.

Stell

Korthår- og langhår-variantene har lett pelsstell, mens strihår må strippes to ganger å året. Klørne skal holdes korte og pass opp for tannstein og plakk som lett legger seg på tennene som vanlig er på småhunder. Dachs kan være sårbar for kulde og frost og kan få problemer med isende poter. Temperaturer under 10 minus er ikke dachsevær, da koser deg seg gjerne innendørs forran vedovnen.

Hvilken dachs skal jeg velge?

Siden det finnes hele 9 varianter av dachs skal det være mulig å velge noe som passer til sitt behov. Hvis jakt med løs på drevet halsende hund er den store lidenskapen er strihåret og korthåret dachs med drevlinjer det klare valget. Skal du ha en familiehund for tur i skog og mark er alle dvergvariantene godt egnet.

Det er allikevel alltid en risiko å slippe en dachs løs i terrenget med stor tetthet av vilt. Det kan bli mye venting. Peiler er godt å bruke for å finne igjen hunden. Mange dacsher har reddet livet ved at de er blitt funnet sittende fast i hi o.l.

Vi har diskuterte mange ulike raser hjemme hos oss, men ender alltid med at vi hvertfall skal ha en dachs i framtiden.

– En gang dachs,
alltid dachs!

To varianter av langhår - f.v. dverg Pinus, normaldachsvalp Ase og dverg Vie.

Gratulerer!

NSVCh
Råfotens C-Solan

- Normaldachs strihår
født 13.04. 2002

Eiere:
Wigdis og Øystein Sjursen
Trondheim

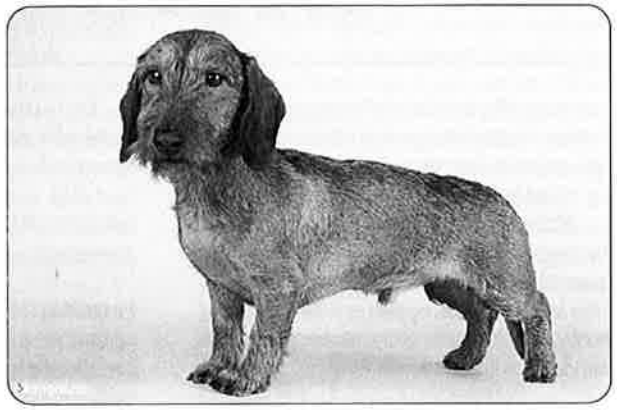

Blodsporprøver:
Trøndelag Dachshundklubb, 17.06.03 - 1. pr
STBK, 05.06.03. - 1. pr
NSHK Sokna, 07.08.03. - 1. pr
NRK Hovin, 30.08.03. - 1. pr/ HP
Sverige, SBAK Nord-Östra, 1. pr.

Drevprøve for dachs:
Nord-Tr.lag Dachsh.kl., 07.09.03. - 1. pr drev

Utstilling:
Nord-Vest Dachshundklubb, 21.09.03.
1AUK - 1AUKK - HP - 2VK - CK - 2BHK
NKK Bø, 21.02.04. 1AUK - 3AUKK
Sverige, JHTK, 15.02.04
1:2JK (førstepris kvalitet i jaktklasse, 2. beste totalt i jaktklassen)

Pan

- Hygenhund

Eiere:
Øystein og Wigdis Sjursen

Pan - oppkalt etter skogsguden
Pan - har startet to ganger på jaktprøve (harehundprøve) og en gang på utstilling

Prøve: Nord-Trøndelag Harehundklubb, 24.02.04. - 1. Åp, 183 poeng
Prøve: Sør-Trøndelag Harehundklubb, 26.02.04. - 2. ÅP, 159 poeng
Utstill.: Norsk Harehundklubb, Skjedsmo, 13.03.04. - 1AK - 1VK - CERT - 2BHK

Hundeutstilling- hvorfor og hvordan

- Av Christen Lang. Sakset fra SHIB-A-VISA nr. 1-03. -

Hva er egentlig formålet med en hundeutstilling? Svarene kan være mange; skjønnhetsbedømming? Den rent estetiske nytelsen det er å se en harmonisk og velstelt hund.

Konkurranse? Vårt behov for å vinne og ha den beste hunden. Og ikke minst; et mål for oppdretteren til å avle frem sunne og rasetypiske hunder. Eller kanskje det rett og slett er å ha en hyggelig hobby, der vi kan treffe andre mennesker og prate om vår felles interesse.

Det er to typer bedømmelse. Den ene er kvalitetsbedømmelsen, hvor hver enkelt hund blir målt opp mot rasens ideal, som er beskrevet i rasestandarden. Standarden er bygget opp ut fra den funksjon (arbeidsoppgave) den enkelte rase skal fylle, og er som regel utarbeidet i rasens opprinnelsesland.

Den andre typen er konkurransebedømmelse. Her vurderes de anmeldte hundene opp mot hverandre, og den hunden som er nærmest idealet - har minst detaljfeil - vinner.

Hva kan vi så gjøre for å presentere vår hund på en best mulig måte?

Det er en selvfølge at vi alltid møter med en velstelt hund, som er godt "luftet" på forhånd. Hvis hunden ikke er i pels, så la den heller bli hjemme. Det er mange utstillinger i løpet av året, så anledningen vil helt sikkert by seg senere. Det er ikke å anbefale å vise en hund i dårlig pels eller kondisjon (for tykk/tynn).

Husk at hundens eksteriør er det ingen ting å gjøre med. Den er resultat av sine foreldre, og viser om oppdretteren har lykkes i å finne en god kombinasjon. Ta det derfor ikke personlig dersom din hund ikke helt er idealet for rasen. Alle ønsker jo å eie eller være oppdretter av den beste hunden. Men alle kan jo ikke vinne alltid. Men heldigvis har de forskjellige dommerne forskjellig syn på hva de anser som viktige detaljer.

Det DU kan gjøre, er å presentere hunden på beste måte overfor dommeren. Dette begynner allerede når du får valpen. En glad hund, som er foret riktig og som får rikelig mosjon og masse kjærlighet, vil ALLTID være en god hund, uansett premiering.

På utstilling skal dommeren se på hundens tenner og kontrollere bittform etc. Da gjelder det at vi har trent på dette fra valpen er liten. Noen dommere vil også se hunden på et bord. Dette må også trenes på. En hund som er vant til å stå på et bord, vil heller ikke bli så lett redd hos dyrlegen.

Hunden må kunne bli tatt på av fremmede. Noe av det jeg personlig synes er det viktigste ved hundeutstillinger, er det at vi skal avle frem mentalt sunne hunder, som skal kunne tåle den påkjenningen det er å komme på en utstilling med mange fremmede mennesker og hunder, og bli tatt på av en fremmed (dommer).

En hund trenger normalt ikke å bades før en utstilling. For de fleste raser (untatt pelsrasene) holder det med en god børsting.

I utstillingsringen finnes det KUN 2 posisjoner. Hunden skal stå i ro. Dette kan med fordel trenes på. Og den skal trave (ikke galoppere) rundt i ringen. Hver rase har sitt bevegelsesmønster, så her må fart og skrittlengde tilpasses hundens bevegelser.

Hundene stilles ut etter kjønn og alder. Hannhunder og tisper hver for seg. Først kommer klassens hunder samlet inn i ringen. Da gjelder det å stille hunden opp så pent som mulig. La den helst stå fritt. Stå aldri mellom hunden og dommeren. Dommeren skal SE hunden hele tiden.

Førsteinntrykket er meget viktig for dommeren. I ringen er det også viktig at det er god kontakt mellom hund og fører. Prat gjerne med hunden og få den til å vise seg fra sin beste side. Dette må trenes på.

Det nytter ikke å komme på utstilling uten å være forberedt, og kanskje bli skuffet over at det ikke gikk bra. Husk at DU vet hvor fint hunden din kan vise seg. I ringen er det DIN oppgave å vise dommeren dette. Det er kort tid vi har til disposisjon, så her må konsentrasjonen være på topp.

Det du kan forlange av dommeren er at han/hun selvfølgelig er høflig og vennlig, og går nøye over hunden din. Husk at det er helt frivillig å stille ut. Du ber om akkurat denne dommerens syn på din hund, og han/hun gir deg det ut fra det de ser i bedømmelsesøyeblikket. Dommeren skal også se hunden i bevegelse. Følg de anvisningene som gies.

Noen (særlig engelske dommere), vil se hunden bevege seg i trekant. Andre vil først se hunden bevege seg rundt i ringen, for deretter å se hundens bevegelser rett forfra og bakfra. De ber deg da om at du går rett frem og tilbake med hunden, etter først å ha gått noen runder rundt i ringen. Etter at dommeren har sett alle hundene i sin klasse stående og i trav, er det tid for den individuelle kvalitetsbedømmelsen. Etterpå blir de hundene som går videre til konkurransebedømmelse, innkalt samtidig og dommeren rangerer disse innbyrdes.

Til slutt blir beste hannhund og tispe kåret (BIR og BIM). BIR-hunden går videre til gruppefinalen.

En kort, skriftlig kritikk som inneholder dommerens oppfatning av hundens fordeler og mangler, blir utlevert når hunden er ferdig bedømt.

Regler, klasser og sløyfer står omtalt i utstillingsreglementet, som det kan lønne seg å lese igjennom på forhånd. Det er mye å sette seg inn i for en førstegangsutstiller. Ta den første utstillingen som en trening, og delta gjerne på valpeshow som ledd i treningen. Både hund og eier trenger å øve seg. "Rom" ble som kjent ikke bygget på en dag!

Men glem ikke at det viktigste er å ha en hyggelig og interessant dag på utstilling. Og du er selvfølgelig like glad i hunden din uansett hvilke premier den får!

Ustillingsring

I ringen er det kun dommeren, ringsekretær og skriver som har lov å oppholde seg, utenom utstillerne og eventuelle aspiranter og elever.

Hvis du har opplysninger om hunden, eller spørsmål, henvend deg da alltid til ringsekretæren. Det er ikke tillatt å opplyse dommeren om tidligere premieringer. Hver hund har et utstillingsnummer, og dommeren vet hverken navnet på hund eller eier.

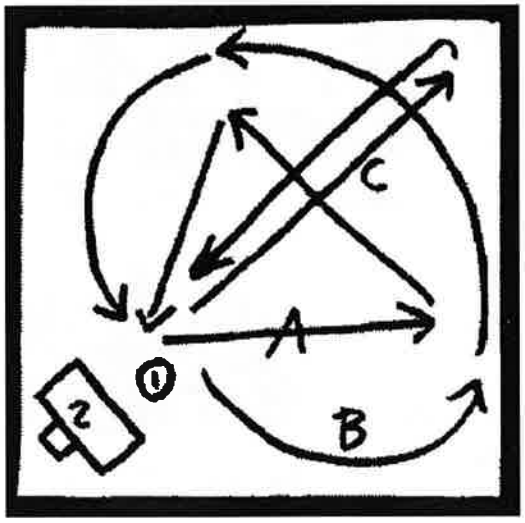

1 Dommer

2 Dommerbord

A Trekant som skal følges, dersom dommeren ønsker dette.

B Rundering av ringen.

Husk alltid å holde god fart og god avstand til hunden foran deg.

Hunden skal alltid gå på VENSTRE side av deg.

Bruk ringen godt, dvs. gå godt ut til sidene.

C Du går rett frem og tilbake fra dommerbordet.

Hundeeiere finner mye å glede seg over i FK butikken!

TILVENNINGS Labb GARANTI

Labb Vekst
Velsmakende fullfôr som egner seg særlig godt for valper og og ungbunder.
7 kilo (vnr 12426)
Kr 159,-
20 kilo (vnr 12428)
Kr 369,-

NR1 LABB VEKST BEST I TEST PÅ TV2

Labb Aktiv
Fullfôr til voksne hunder i normal aktivitet.
7 kilo (vnr 12423)
Kr 139,-
20 kilo (vnr 12424)
Kr 329,-

Labb HUNDEFÔR

Labb Aktiv Pluss
Fullfôr til aktive og arbeidende hunder.
7 kilo (vnr 12427)
Kr 149,-
20 kilo (vnr 12428)
Kr 359,-

Labb Hennør
Fullfôr som er spesielt tilpasset eldre hunder med lavt aktivitetsnivå og hunder som har lett for å legge på seg. Inneholder ekstra mye vitamin E og C som også virker stimulerende på immunforsvaret.
7 kilo (vnr 12435)
Kr 139,-

Hundebur
Sammenleggbart **Fra kr 720,-**

Hundeseng **Fra kr 275,-**

Matbar til hund kr 145,-

FK butikken
Vi gir deg bedre råd
www.fk.no

SPAR supermarked

STATOIL
Statoil Service Selbu

Spar:	Man - Fre	09-20
	Lørdag	09-18
Statoil:	Åpent til	23.00

- Dagligvarer
- Smørehall m/ dekkservice
- Nytt selvvaskeanlegg
- Gass og Gassovner
- Videoutleie
- Rikstoto - Tipping
- Medisinutsalg

Café 1

Stedet for trivsel og god mat
- Grillretter • Pizza • Dagens middag
- Softis • Øl • Vin • Rikstotto direkte

B.Langseth A.S.
VARESENTER - BENSINSTASJON
7580 Selbu - Tlf. 73 81 01 70 - 73 81 01 80

Rimelig hundeforsikring i
Gjensidige

Gjensidige NOR
7580 Selbu, tlf. 03100

Hunden min har blitt gal!

- Av Anders Hallgren.. Sakset fra boka "Hundens gyllene regler" Del 6 -

Plutselig har vår snille, tilitsfulle tispe begynt å trekke seg unna. Hun ligger under senga nesten hele tiden og når noen går forbi knurrer hun og gjør utfall. Det må ha klikket for henne! Vi har alltid kunnet gjøre hva som helst med henne. Ungen gjør hun regelrett utfall mot og stakkar tante Beate, som skulle vært på besøk hele helgen, reiste etter tre timer. At hun lykkedes med tante Beate skal sant nok ikke skrives på hundens minusside, men at hun behandler sin egen familie så ille virker alarmerende. Hun må ha blitt gal - fått en eller annen forstyrrelse på hjernen.

Naboene er skikkelige hundekjennere, for de har hatt mops i tre år. De sier at vi må avlive henne med en gang før det skjer en alvorlig ulykke. Foruten denne plutselige agressiviteten har hun også begynt å grave i gulvet, slept rundt sengetøy og stjele sko. Har hun blitt gal?

Normal

Nei, tispen har ikke blitt gal. Hun har bare fått falsk svangerskap. Ved slike tilfeller kan til og med den mykeste, mest godmodige tispe bli knurrende og vaktsom. Hun tror nemlig at hun har valper som hun må beskytte. At hun sleper rundt sengetøy, ligger under sengen og graver i gulvet er alt for "valpenes" skyld. Hun ordner myke sengeplasser til dem, oppsøker beskyttede steder og graver "huler". Det er helt normale gjøremål. Og skoene er valpene hennes.

Falsk svangerskap - falske valper

Omtrent to måneder etter løpetidens slutt får en tispe valper dersom hun har blitt parret. Blir hun ikke parret oppstår enda en hormonell forandring og naturen tilgodeser henne til og med noen ganger med melk i pattene. Denne ofte kraftige hormonelle omstillingen påvirker også tispens oppførsel. Hun kan komme til å opptre som om hun hadde valper. Det vil si, vokte og beskytte sitt avkom. Dette går ut over alle som kan tenkes å ville skade valpene. Det er ikke uvanlig at hunden vokter "valpene" sine mot familiemedlemmer. Begynner tispen din å forandre oppførsel og opptre "rart" - regn tiden som har gått siden siste løpetids siste dag. Kanskje har du svaret der. Glem derfor ikke å notere ned løpetidene.

Hvorfor falskt svangerskap?

Man kan spørre seg selv om hvorfor en tispe oppfører seg som om hun har fått valper selv om hun ikke er blitt parret. Men kanskje kan vi se en av naturens mange underverk i dette som i så mye annet hos våre hunder og i deres oppførsel.

Når en tispe får løpetid, påvirkes andre tisper i nabolaget til å begynne å løpe. Det virker som om løpingen "smitter". Dette blir ofte et problem på dressurkurs når tispe etter tispe må avbryte kurset, smittet av hverandres løpetid. I og med at denne syklusen samordnes vil også drektigheten og eventuell den falske drektigheten komme til samme tid.

Hva kan man gjøre?

Det er ikke så mye man kan gjøre for å påvirke falsk svangerskap hos tispen. En teori sier at man ved å gi tispen mindre mat og mer mosjon, skal kunne gjøre henne mindre påvirket av den hormonelle forandringen. Dette skulle være en måte å late som om det er dårlige tider i naturen. Om det er mangel på føde og de ville hundedyrene må røre seg mye for å skaffe seg mat, fødes det mindre kull. Men om dette har noen avgjørende virkning på tispens falske drektighet gjenstår å få bevist.

Et vanlig råd er at man skal gi tispen mer mosjon enn vanlig, men hvor effektivt dette er, er ikke klart. Kanskje er det slik at hun blir mer trøtt og derfor ikke reagerer like kraftig som ellers.

Forøvrig skal man ikke gjøre noe oppstyr pga. hennes opptreden. Framfor alt ikke straffe henne for det om hun oppfører seg underlig. Overse murringen hennes, hun vokter jo "valpene" sine med en valpemors varme følelser. Vaktsomheten forsvinner når hun føler tillit, og det kan hun jo ikke om man straffer henne. Lek med henne og sysselsett henne ekstra mye i den verste tiden. Snart går det over og hun er seg selv igjen.

Vi skal gå litt dypere inn i fenomenet falsk drektighet. Vi begynner med å se på tispens løpetidssyklus - det vil si de ulike fasene en tispe går igjennom i forbindelse med løpetiden.

Løpetids-syklusen

Vanligvis har tispene våre løpetid to ganger i året, oftest høst og vår. Ulvinnen løper en gang pr år - i februar. At tispene har begynt å løpe to ganger i året tror man er et resultat av avlen. Det finnes de som påstår at det kommer av at våre hunder får så regelmessig, rikelig og næringsrik mat. Mellom løpetidene er tispen i en seksuell hvileperiode. Når tiden for løping nærmer seg kommer hun inn i en periode som kalles for "førbrunst". Normalt varer denne i ca ni dager, men variasjoner forekommer. Skjeden hovner noe og tispen slikker seg ofte bak. Hun begynner å blø og hannhundene blir mer interessert. Ofte drikker og tisser tispen mer enn vanlig. Men oppvartende hannhunder holdes på avstand. Tispen tar ikke imot noen hanne i denne perioden.

Deretter kommer selve brunsten - det er når tispen er mottakelig for parring. Denne perioden varer også i ca ni dager. Eggløsningen skjer i begynnelsen av brunstperioden, uansett om tipsen er blitt parret eller ikke. Om hun ikke parres, kan brunsttiden forlenges. Tispen slutter å blø, men at blødningene opphører betyr ikke det samme som at hun ikke kan bli befruktet. Etterbrunstperioden avløser brunsten. Den varer i ca to måneder. Har tispen blitt parret og befruktet tilsvarer dette drektighetsperioden. Har hun ikke blitt befruktet tilsvarer dette den falske dretigheten.

Miljøet påvirker

En del faktorer i miljøet påvirker løpetidssyklusen. Næringsfattig kost, temperatur, dagslengden, psykologiske og sosiale faktorer er eksempler på dette. Det har f.eks. hendt at tisper som har vært redde og nervøse får utsatt løpetid. Første løpetid har blitt forsinket hos tisper som har fått næringsfattig kost.

Drektighetshormon

Den hormonelle forandringen under etterbrunsten er den samme om tispen er parret eller ikke. Dette medfører at den forandringen de gjennomgår er likedan som om de var blitt parret. De kan legge på seg, begynne å produsere melk i slutten av perioden, vise voktertendenser, begynne å "grave huler" i hagen, lage seng til valpene osv.

Denne forandringen kommer av at "drektighets-hormonet" progesteron, øker i konsentrasjon i blodet i løpet av denne perioden. Dette altså uansett om tispen har blitt befruktet eller ikke.

Ja, dette er fysiologien bak falske svangerskap. La oss nå se litt på teorier som kan forklare hvorfor dette fenomenet har oppstått og hva det kan være godt for.

Ulveflokken

Det finnes sikkert en del ulike teorier om årsaken til at falsk drektighet er så utbredt blant våre tisper. Lignende fenomener sies å ha inntruffet selv hos mennesker. Det som høres mest sannsynlig er at tisper med "falske valper" skal kunne være en slags "stand inn" for den riktige moren. Ikke rett etter valpingen, for da avvises alle som kommer for nær valpene. Men ca to til tre uker etter fødselen kan de rykke inn.

Kanskje kan "ekstramødrene" trå til dersom moren omkommer. På den måten skulle sjansen for å overleve for valpene bli større. Men enda mer sannsynlig er det at moren kan få fri til å gå på jakt. I en ulveflokk fødes det ett kull pr år. Det er den tispen som befinner seg høyest på rangstigen som får dette kullet. Hun er også mor til de fleste i flokken. Da hun vanligvis er den eldste hunnen, har hun også mest erfaring i jakt. Hun er derfor sammen med faren, den mannlige lederen, den beste jegeren. Ved at de yngre, kjønnsmodne hunnene får falsk drektighet, kan de ta hånd om valpene mens moren tar hånd om oppgaven å være med å skaffe mat. Dette øker sjansen for at de skal få spise og dermed overleve. En, eller til og med et par hunner med

"falske valper" passer dem og kan til og med gi dem melk. Man må bare bli imponert overfor denne naturens klokskap. Kanskje kommer fenomenet med falsk drektighet av at de andre hunndyrene i flokken ikke skal føle averson mot valpene. De skal i stedet delta i oppfostringen av dem - som om det skulle være deres egne valper. Det kan være naturens måte å forhindre at noen annen hunn er aggresiv mot valper. I stedet hilse dem velkommen som nye individer i flokken - som de er forberedt på å forsvare mot fremmede angripere.

Hos våre hunder

Denne spesielle måten å overleve på finnes ennå i våre tamhunder. Men nå har den mistet sin hensikt. For hunder som lever i vår menneskelige verden får hverken velge partner eller sted for valping. Vi passer også på så hun får den næringsriktige kosten hun trenger for at valpene skal kunne utvikle seg riktig.

Men ennå lever det opprinnelige i våre tisper. Uforandret, selv om det ikke trengs. Og for oss mennesker er det til stort besvær. For hvem husker å regne to måneder framover fra den tiden tispen slutter løpetiden. Nei, i stedet kommer den plutselige forandringen fra en snill hjemmehund til en rasende mor, som en overraskelse for oss. Og når tispen vokter "valpene" sine mot familiemedlemmer, gjelder det å vise alle de hensyn man viser en mor med nyfødte. Dersom man lager "spetakkel", kan man bli møtt med all den kraft og styrke som en mor kan mobilisere når det gjelder å beskytte sine små.

"Falske valper" bruker å vare mellom to og te uker. Etter det "selger" tispen valpene sine og alt blir som før. Freden senker seg igjen over familielivet.

Tenk på at:

* Sett et kryss i kalenderen to måneder etter løpetidens slutt.

* Kjeft ikke på en tispe som har "falske valper" selv om hun knurrer og vokter. Behandle henne med respekt.

* Pass på at hun får fred og ro. Ingen lekende barn må forstyrre.

Kommer det besøk - be dem gi henne godbiter. Liker hun dem ikke kan hun ellers komme til å vise det tydelig.

* Gi ikke tispen pipeleker. Den lyden disse frembringer kan eventuelt øke morsinstinktet - slik at hun blir mere vaktsom.

* Alle tisper får falske svangerskap - mer eller mindre. Det kan skifte fra løpetid til løpetid.

* Øk mosjon og annen aktivitet. Falskt svangerskap og overskuddsenergi er en dårlig kombinasjon.

Den som anser seg for ferdig utdannet,
er ikke utdannet, men ferdig . . .

ordtak

Ethvert gode som er verdt å eie,
må betales med en sum av anstrengelser.

ordtak

«Handlerkurs»

- hvordan viser vi hunden vår best på utstilling? -

- WeRK -

Utstilling betyr mye venting. Det gjelder å stå ferdig når man blir ropt inn i ringen. Fv. Annbjørg Hoem, Siv Slin, Grethe Malvik Nykkelmo og Wenche Randi Krogstad

Søndag 18. april var vi så heldige å få Anne Berit Husby oppover til Selbutunet for å holde et lite, improvisert kurs i utstillingsteknikk. Pga. kort varsel måtte vi la jungeltelegrafen fungere som varslingssystem, så mange potensielle deltakere gikk nok glipp av dette. Instruktøren er godt skolert innen emnet (hun er også eksteriørdommer) og deltakerne fikk virkelig valuta for kurspengene (100,-).

Dersom det er stemning for det og Anne Berit har tid er det mulighet for å gjenta kurset senere i år. Takk til Grethe M. Nykkelmo som ordnet det hele!

Nina Fure Guldseth får vite hvordan hun skal vise fram elghund.

Lange steg og god fart - følg med hva som fungerer best for nettopp din hund.

Elin Setseng instrueres av Anne Berit og trener med Ulla Lisøs golden.

Slik trener du bandhunden

- Sakset fra "JAKT & FISKE" nr. 12.03. Av Rune Østgård -

Å jakte med bandhund

setter store krav til jeger og hund. Den perfekte bandhund skal jobbe rolig, målbevisst og energisk for å finne elg. Den skal bruke vær, vind og terreng på en slik måte at elgen lokaliseres. Hunden skal føre skytteren bestemt og med stor ro fram til skuddsjanse. Ved syn av elg skal den være helt taus og rolig. For å få til en virkelig god bandhund må man investere mye tid og krefter. Målbevisst trening fra starten er nøkkelordet.

De første månedene er svært avgjørende for utviklingen. Etter hvert som valpen vokser til må den lære seg samhørighet med føreren. La valpen bli med på forskjellige aktiviteter for å bli trygg og sterk. Bruk mye tid aleine med den i skog og mark, og delta gjerne på dressurkurs. Tren ofte og i små doser. Kadaverdisiplin fører bare til at valpen blir redd og usikker. For å få en trygg og sterk hund må den få positive reaksjoner når det går bra. Det er viktig å belønne eller korrigere valpen umiddelbart etter ønsket eller uønsket handling. Elghunder er normalt lettdresserte, og man bør ikke bruke for harde reaksjoner.

Dra en elgskank

En bandhund må kunne søke. Kast noen godbiter utover og la valpen søke dem opp, slik at den lærer å bruke nesa. For å lære hunden å følge et spor, drar du en pølsesnabb eller lignende bortover marka og lar valpen følge sporet. Når hunden om en stund finner godbiten, lærer den fort at det kan være spennende ting i enden av sporet. Unghunden preger du på spor ved å dra en elgskank bortover.

Når hunden er sikker på denne sporinga er tiden inne for å gå ferske elgtråkk. Spor sakte og rolig etter. Hunden må gå det samme sporet hele vegen. Du må lære bikkja å spore så lenge *du* ønsker.

Kravet til å få hunden godkjent som sporhund på ferskspor er at den sporer minst 30 minutter på minst en times gamle spor. Ved å gå betydelig lenger enn dette preger du hunden på sporing. Underveis legges gjerne inn noen pauser, så settes hunden på sporet igjen og fortsetter. Resultatet er spornøye hunder!

Ramo har fulgt slepesporet med elgskank.

Slik trenes overvær

Noe av det viktigste med en god bandhund er at den kan jobbe på overvær. Den kan kjenne duften av elg over store avstander. Overværet må brukes aktivt, og hunden må gå av sporet når det er hensiktsmessig for ikke å støkke elgen. I denne fasen bruker du også skanken aktivt i treninga. Allerede når valpen er 3-4 måneder gammel kan du trene på å søke opp elgskanker i skogen. Dette fungerer helt utmerket! Det å gå inn i et område mot vinden med valpen, der det på forhånd er lagt ut elgskanker er spennende. Hvor nær må du komme før bikkja markerer? Det er utrolig å se hvor fort bikkjene tar denne oppgaven!

For å gjøre jobben litt vanskeligere henger du skanken opp i et tre, da må hunden bruke overværet aktivt. På denne måten får du inn mye trening og erfaring for hunden i kontrollerte omgivelser. **Som hundefører har du nå en unik mulighet til å studere bikkja, og dens reaksjoner.** Når vi etter hvert går over på å jobbe med levende elg, vil du se de samme reaksjonene hos hunden som når du trente på en enkel elgskank.

Lær deg hundens språk

Bandhundjakt setter store krav til forholdet mellom hund og fører. Hunden skal bestemt vise føreren hvor elgen står. Noen hunder har spesielle tegn den viser når den er nær elgen, for eksempel å slippe ned halen, legge ned et øre, sette seg, stå stille, lar seg ikke flytte, ser på føreren gjentatte ganger etc.

Alle hunder markerer elg på en eller annen måte, og det er lett å overse disse tegnene. Det kreves en spesiell kontakt mellom hund og fører i bandhundjakta. Alle hunder har individuelle forskjeller, utfordringen er å være klar over disse og trene ut fra hundens egen forutsetning. Du kan innimellom se at unghunder har gjort det svært bra på jaktprøver, og året etter er det ingenting. Kanskje førerens manglende evne til å kunne lese hunden er årsaken? En elg-hund kan mye mer om jakt enn oss tobeinte! En god ekvipasje er effektiv. Terrenget kan nærmest støvsuges etter dyr, og kommer du borti feil dyr er det bare å fortsette videre.

Suki har jobbet som bandhund og kan konstatere at resultatet ble vellykket.

Vær rolig!

For å få en rolig hund i skogen er det viktig å trene på å gå i band. En bandhund skal ikke trekke hardt i bandet og støye når den går. De første gangene har unghunden lett for å "dra". Dette tas effektivt vekk ved å stoppe til hunden gir seg med det. Etter noen ganger skjønner hunden at den ikke kommer framover ved å dra. Ved syn av elg skal hunden være taus. For mange er dette virkelig vanskelig. Den minste lille kvink må vi som fører ta ved rota, la hunden forstå at slik atferd ikke er akseptert. Begynn gjerne med å se på elg uten at hunden har været av den, snakk rolig og lavt til hunden. Vis med kroppsspråket ditt ro og fred, det smitter over på hunden. Et boff på jaktprøve er diskvalifiserende.

"Sitt" må sitte

Det er av uvurderlig verdi at valpen eller unghunden adlyder "sitt" og "ligg". I praktisk jakt er det svært viktig at bikkja forholder seg rolig når du nærmer deg skuddøyeblikket. En godt innlært "sitt" da er av uvurderlig betydning. Du må ikke risikere at hunden plutselig gjør en framrusing - det kan spolere alt! Hvis du som fører er "gira" blir hunden det også. På bandhundjakt skal alt skje stille og rolig.

Slik skal hunden jobbe

Her er "oppskriften" på hvordan en god bandhund skal jobbe i terrenget, enten på jakt eller jaktprøve. Prøvereglementet er lagt tett opp mot praktisk jakt.

1 Søk etter elg:
Hunden skal være utholdende og tydelig vise at den arbeider bevisst for å finne elg. Den skal kunne benytte vind og terreng fornuftig for å utnytte lukt, syn og hørsel. Den skal ikke vimse eller trekke for hardt i bandet.

2 Evnen til å finne elg:
Når hunden har funnet ferske spor etter elg, skal den utnytte terreng og vind fornuftig. Hunden bør etter hvert forlate sporet og gå på overvær for å kontrollere situasjonen mer effektivt. Blir hunden i tvil om hvor den har dyret på en jaktprøve, er det tillatt for deg å lede den tilbake i vinden for ikke å værstøkke, før du går fram på nytt.

3 Stilling på elg:
På en meget stillferdig og bestemt måte skal hunden lede deg fram, og tydelig markere hvor elgen står. På jaktprøve blir den trukket solid i poeng hvis hundens oppførsel fører til at elgen støkkes.

4 Oppførsel nært elgen:
Når hunden får se eller lokalisert elg, skal den forholde seg taus og rolig. For at hunden skal oppnå topp poeng i dette momentet av en jaktprøve må den være like rolig når dyr støkkes. Det er feil om hunden hele tiden trekker i bandet eller rykker. Det vil vanskeliggjøre skudd. Moderat piping kan tolereres, men bare etter at elgen har gått ut.

5 Sporing:
Hunden skal spore sikkert og greit. Den må ikke trekke i bandet på en slik måte at samspillet mellom hund og fører ikke blir stillferdig. Den bør som regel ikke følge ferske elgspor slavisk, men arbeide med høyt hevet hode for om mulig å få overvær av elgen. Terreng, vindforhold, føreforhold samt sporenes alder må her vurderes. Med slavisk sporing menes; hund som sporer med lavt hode under vanlige gode forhold.

Artikkelforfatter Rune Østgård er redaktør av bladet "Elghunden".

STJØRDAL DYREKLINIKK

Tlf.: 74 84 00 90
Ring for time

Autorisert Øyelyser

- Poliklinikk
- Kirurgi / Gassanestesi
- Tannbehandling
- Øyelysning
- Røntgen / ID
- Ultralyd
- Hjerteund. EKG
- Laboratorium
- KATARAKT KIRURGI - GRÅ STÆR

Øyeblikkelig hjelp
Hund, katt og andre selskapsdyr

Veterinærer
Hege Jøntvedt Engum
Per Jørgen Engum
Hilde Tanem
Sandgt. 1 v/ Bunnpris
7500 Stjørdal
www.stjordal-dyreklinikk.no

SMÅDYRKLINIKK GODKJENT AV DEN NORSKE VETERINÆRFORENING

VI HJELPER DEG I VALGET AV SPORT- OG FRITIDSUTSTYR

SELBUSPORT 'N

Selbutorget, 7580 Selbu - Tlf: 73 81 95 00 - Fax: 73 81 99 66

VIKING RENOVASJONSTJENESTE

Esso

JOBU - FOR SKOGENS YRKE

Sørflakne Bensin og Service A/S

7580 Selbu

Tlf.: 73 81 73 50 Fax: 73 81 73 93

Autorisert bilverksted - Bensin - Olje

Gummiforhandler

Konsulentoppdrag

Trykksaker

Opplæring

Internett

Salg

SelbuNett

www.selbunett.no

Selbu DataSats / Selbu IT-senter

Tlf. 73 81 75 47 - mobil 926 03 856 - faks 73 81 77 85

Terminliste 2004, Trøndelag

29.05.-31.05.	Røros	Norsk Akita Klubb - spesialutstilling / **LP** (akita@klubb.nkk.no)
		Norsk Shiba Klubb - spesialutstilling (geilis@online.no)
29.05.	Orkanger	Orkla JFF (orkla.jff@klubb.nkk.no)
05.06.	N.-Trøndelag	Norsk Miniatyrhund Klubb Nord-Trøndelag - utstilling (miniatyrhund.nord-trondelag@klubb.nkk.no)
05.06.	Trondheim	Trøndelag Dachshundklubb - utstilling (trondelag.dachshund@klubb.nkk.no)
05.06.	Leangen	Trøndelag Harehundklubb - utstilling (trondelag.harehund@klubb.nkk.no)
05.06.	Trondheim	Nordenfjeldske Fuglehundklub - utstilling (nordenfjeldske.fuglehund@klubb.nkk.no)
06.06.	S-Trøndelag	Norsk Miniatyrhund Klubb Sør-Trøndelag - utstilling (miniatyrhund.sør-trondelag@klubb.nkk.no)
06.06.	Røros	Røros JFF - utstilling (roros.jff@klubb.nkk.no)
05.06.-06.06.	Trondheim	Nidaros Brukshundklubb - Bruksspor ABCD (lidvard.auflem@marintek.sintef.no)
05.06.-06.06.	Steinkjer	Norsk Retrieverklubb Nord-Trøndelag - **Blodsporprøver** (retriever.nord-trondelag@klubb.nkk.no)
12.06.	Åfjord	Norsk Retrieverklubb Fosen - **Blodsporprøver** (retriever.fosen@klubb.nkk.no)
13.06.	Åfjord	Norges Jeger- Og Fiskerforbund - Blodsporprøver
19.06.	Stiklestad	Inn-Trøndelag Fuglehundklubb - utstilling (helgat.setermo@vegvesen.no)
		Nord-Trøndelag Dachshundklubb (nord-trondelag.dachshund@klubb.nkk.no)
		Nord-Trøndelag Elghundklubb (nord-trondelag.elghund@klubb.nkk.no)
		Nord-Trøndelag Harehundklubb (nord-trondelag.harehund@klubb.nkk.no)
		Norsk Spesialklubb For Finsk Spets (finskspets-nortbottenspets@klubb.nkk.no)
19.06.-20.06.	Oppdal	Surnadal Og Rindal Hundeklubb - utstilling/ LP (surnadal-rindal.hunde@klubb.nkk.no)
		Oppdal Hundeklubb - utstilling/ LP (oppdal.hunde@klubb.nkk.no)
26.06.-27.06.	Trondheim	NKK - utstilling - **LP - AG - AG hopp** (info@nkk.no)
26.06.	Trondheim	Norsk Myndeklubb - utstilling (hbhusby@tiscali.no)
26.06.	Trondheim	Norsk Collieklubb Trøndelag - utstilling (collie@nkk.no)
27.06.	Trondheim	Norsk Spaniel Klub Trøndelag - utstilling (spaniel.trondelag@klubb.nkk.no)
27.06.	Trondheim	Norsk Retrieverklubb Trondheim Og Omegn - utst. (retriever.trondheim@klubb.nkk.no)
27.06.	Trondheim	Norsk Bassetklubb - utstilling (asepede@online.no)
03.07.	Selbu	Selbu Trekk- og Brukshundklubb - **Blodsporprøver** (selbu.trekk-brukshund-@klubb.nkk.no)
03.07.	Røros	Røros Hundeklubb - **LP - AG** (roros.hunde@klubb.nkk.no)
03.07.-04.07.	Trondheim	Norsk Schäferhund Klub Nordenfjeldske - utstilling/ **LP** (schafer.nordenfjeldske@klubb.nkk.no)
21.08.	Trondheim	Trøndelag Dachshundklubb - **Blodsporprøver** (trondelag.dachshund@klubb.nkk.no)
28.08.-29.08.	Hovin	NRK Trondheim Og Omegn - **Blodsporprøver** (retriever.trondheim@klubb.nkk.no)
28.08.	Leangen	Trøndelag Selskapshundklubb - Hundefestival (utstilling@hundefestivalen.com)
29.08.	Trondheim	Norsk Puddelklubb Nordenfjeldske - utstilling (puddel.nordenfjeldske@klubb.nkk.no)
29.08.	Trondheim	Norsk Bassetklubb - utstilling (basset@klubb.nkk.no)
29.08.	Trondheim	Norsk Myndeklubb - utstilling (hbhusby@tiscali.no)
29.08.	Verdal	Norsk Leonberger Klubb Midt-Norge - utstilling (gunn@talissa.tk)
04.09.	Steinkjer	Steinkjer Hundeklubb - utstilling/ **LP** (steinkjer.hunde@klubb.nkk.no)
04.09.	Stjørdal	Norsk Spaniel Klub Trøndelag - **Jaktanleggsprøve for spaniels** (spaniel.trondelag@klubb.nkk.no)
05.09.	Trondheim	Nidaros Brukshundklubb - **Bruksspor ABCD** (lidvard.auflem@marintek.sintef.no)
25.09.-26.09.	Trondheim	Norsk Schäferhund Klub Nordenfjeldske - utstilling/ LP (schafer.nordenfjeldske@klubb.nkk.no)
26.09.	Selbu	Selbu Trekk- Og Brukshundklubb - **LP** (selbu.trekk-brukshund-@klubb.nkk.no)
13.11.-14.11.	Orkdal	Orkdal Hundeklubb - utstilling (otkdal.hunde@klubb.nkk.no)
13.11.	Trondheim	Norsk Engelsksetterklubb - utstilling (ket-p@online.no)
18.09.-19.09.	Trondheim	NRK Trondheim Og Omegn - **Jaktprøve, retrievere** (retriever.trondheim@klubb.nkk.no)
19.11.-21.11.	Hamar	NKK - utstilling - **LP - AG - AG hopp** (info@nkk.no)

Nærmere opplysninger, redaktør i NeaHund, Wenche R. Krogstad

Påmeldingsfrist for utstiling/prøver er som regel minst 4 uker før arrangementsdato.

Resultatbørs

Utstilling

Norsk Retrieverkl. avd. Nord-Trøndelag, Verdal 25. april

Markhyttens Embla O'Zilk (Embla) - *golden retriever*	Kjersti Andresen
1. AK	/ Tone Wagtskjold
Sandfjæra's Artemisia (Heidi) - *golden retriever*	Ulla Lisø
2. AK	

Sunndal Hundeklubb, Sunndalsøra 25. april

NSUCh Insetlias Black Bear (Bamse) - *irsk ulvehund*	Ingeborg Borseth
2CHK - CK - 2BHK	
Dyrstad's Amazing Black Beauty (Zhara) - *storpuddel*	Bente Martinussen
1AUK - 1AUKK - HP - 1VK - CK - 3BTK	

Malvik JFF, Malvikutstillinga 25. april

Lady - *engelsk setter*	Målfrid og Per Nyheim
1AK - 1VK - CERT - 3BTK	

Lady har deltatt på flere jaktprøver med gode resultater i vinter. Mere om disse i neste NeaHund. Da håper vi også på å få med et bilde av henne.

Søndag og tid for trening - denne gangen på hvordan man skal tigge pent. Grand danoisvalp Lotta får innføring i "faget" av Heidi og Ulla Lisø. Søte Lotta er Grethe M. Nykkelmos nye familiemedlem - av eget oppdrett.

Til salgs

Overtrekksdress m/klubbmerke på ryggen, vindtett, m/frottèfor, todelt, str. M farge: burgunder/grønn/marineblå, ensf. bukse	kr. 300,-
Klubbmerke, stoff	kr. 20,-
Klubbmerke, klister	kr. 10,-
Klikker - til klikkertrening (shaping)	kr. 30,-

Bøker:

"På talefot med hunden",
Turid Rugaas,
Canis Forlag - **kr. 200,-**

"Førstehjelp til hund",
Jahn Ingebrigtsen og William Bredal,
Canis Forlag - **kr. 240,-**

B

Returadresse:
W. R. Krogstad
Nordlia 9
7580 Selbu

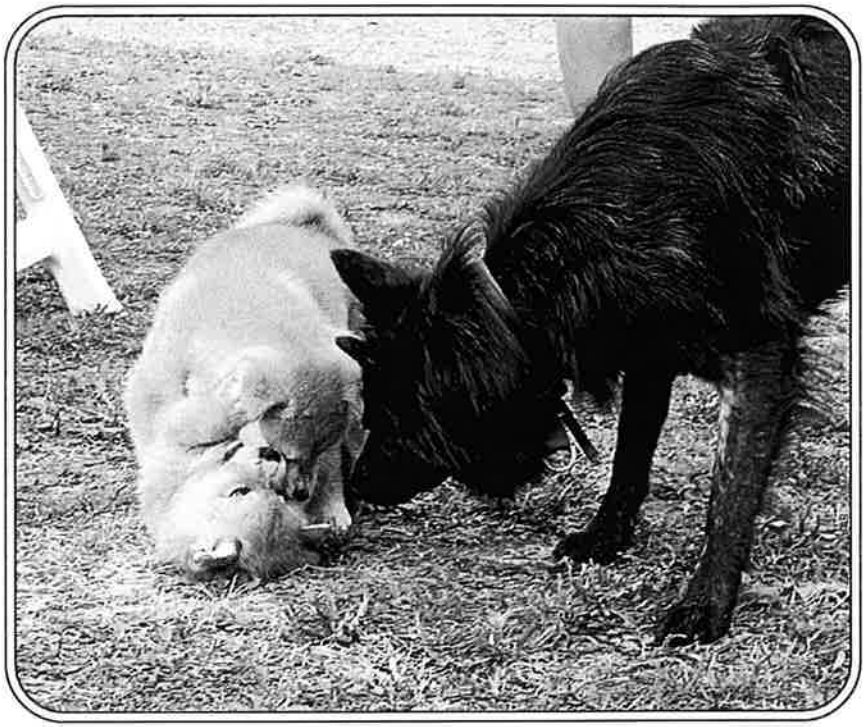

"Må jeg trå til med litt oppdragelse her, tro, eller driver de bare å tuller med hverandre?"
Mira lurer visst svært på om akitavalpene er uvenner på alvor.

Foto: Geir Aasheim